

שמונה עשרה ברכות, וכו' מתיחדים שני שמות כאחד - הם יאהדונה", וחפורם של שני השמות צריכים בחשאי, וסוד הדבר - בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם ישראל בתפלת העמידה, החיות תרפינה כנפיהם שלא להשמיע בהם קול, ששם קול דממה דקה, קדש הקדשים שהוא בעמידה, משום ששם בא המלך.

שהרי ברוח גדולה וברעש גדול ובאש, שנשמעים בהם כנפי החיות, לא בא המלך, אלא בקול דממה דקה, שהיא אחר רוח רעש ואש, והיא רביעית להם, ועליהם אמר יחזקאל, וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת. הרי הם שלש, שרוכבים בהם שלש האותיות הו"ה. קול דממה דקה, זו י' מן הוה"י, והיא י' מן אדנ"י, שם בא המלך שהוא יהו"ה, שפל הו"ה ששולטת ה' על ו', ה' על י', נקבה היא ההו"ה, כמו טפה של נקבה כששולטת על הטפה של זכר, היא בת.

בא אליהו וכל ראשי הישיבה, והשפתחו לפניו ואמרו: סיני, סיני, מי יכול לומר דברים לפניך, אלא בקול דממה דקה שפיוף בא המלך. קום אליהו, תקן לבושי המלך והגבירה, שאמה פה. תקן לקדוש-ברוך הוא ארבעה בגדי לבן, וארבעה בגדי זהב לגבירה, שנאמר בה כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה.

ארבעה בגדי לבן פלם רחמים בשם של יהו"ה, ואין מי שמוחל בהם עריות אלא הוא. ארבעה בגדי זהב פלם דין מצד

יאהדונה", וחפורא דתריין שמעון צריכין בחשאי, ורזא דמלה (יחזקאל א כה) בעמדם תרפינה כנפיהן, בעמדם ישראל בצלותא דעמידה חיוון תרפינה כנפיהם דלא למשמע בהון קלא, דתמן קול דממה דקה (מ"א י"ב), קדש הקדשים דאיהו בעמידה, בגין דתמן קאתא מלכא.

דהא ברוח גדולה וברעש ובאש, דאשתמעון בהון גדפי חיוון לא אתא מלכא, אלא בקול דממה דקה, דאיהו בתר רוח רעש אש, ואיהו רביעאה לון, ועליהו אמר יחזקאל (א ה), וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, ענן גדול, ואש מתלקחת, הא אינון תלת, דרכיבין בהון תלת אתוון הו"ה, קול דממה דקה דא י' מן הוה"י, ואיהו י' מן אדנ"י, תמן קא אתא מלכא דאיהו יהו"ה. דכל הו"ה דשליט ה' על ו' ה' על י' נוקבא איהו ההו"ה, פגון טפה דנוקבא פד שליט על טפה דדכורא בת איהו. אתא אליהו וכל מארי מתיבתא, ואשתטחו קמיה ואמרו, סיני סיני מאן יכיל למימר מלין קמו, אלא בקול דממה דקה, דכפומך קא אתי מלכא, קום אליהו תקין לבושי מלכא ומטרוניתא, דאנת פהנא, תקין ליה לקודשא בריך הוא ארבע בגדי לבן, וארבע בגדי זהב למטרוניתא, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה.

ארבע בגדי לבן פלהו רחמי בשמא דיהו"ה, ולית מאן דמחיל בהון עריין אלא איהו, ארבע בגדי זהב פלהו דינא מסטרא דאדנ"י, ולית מאן דמחיל על

עבודה זרה אלא איהי, דשלטאן שפחה
באתר דגבירתה.

בשמייה פן פרסייה, פן לבושייה, ובאלין
לבושין לא אתלבש עד פען מיומא

דאתחרב בי מקדשא, דהא כתיב ^(ישעיה ב)
אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר

בה ^(שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, בגין
דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין

דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא
זפאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא

דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן
פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה

מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא
דכתיב ^(ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא

יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.
וזפאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא

ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא
לגביה, וזפאה פומא דמתחבר בה קודשא

בריך הוא עם שכנתיה דאיהו תורת יהו"ה,
וזפאה איהו מאן דלביש מלפא ומטרוניתא

בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם
יאהדונה"י, בשמייה פן לבושהי.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה ^(שיר א ט)
לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי,

דאיהי מרפכה דיליה, דביומי דשפתות וימים
טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון

עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש
עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר

ספירן דבריאה.
דעשר ספירות דאצילות בהון, איהו

וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו

אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

של אדני, ואין מי שמוחל על
עבודה זרה אלא היא, ששולטים
שפחה במקום גברתה.

בשמו פן כסאו, פן לבושו,
ובלבושים הללו לא מתלבש עד

פעת מיום שנחרב בית המקדש,
שהרי כתוב אלביש שמים

קדרות, ובשכינה נאמר אל
תראני שאני שחרחרת, משום

שהיא בגלות, והכפא שלה פגום
בחטאי ישראל, ששם הנשמות

של ישראל, ולכן אשרי מי
שמתקן לה פסא בתפלתו,

במצוות שלו. אחר שהוא משם,
הכפא פגום בגללם, ומסתלק

שם יהו"ה משם, שהוא לא
שורה במקום פגום. זהו שכתוב

כל איש אשר יהיה בו מום לא
יקרב, אף פן בנשמה פגומה לא

שורה.
אשרי מי שמשלים נשמתו

להשרות בה שם יהו"ה ועושה
לו פסא אליו, ואשרי הפה

שמתחבר בו הקדוש-ברוך-הוא
ושכינתו, שהיא תורת יהו"ה,

ואשרי הוא מי שמלביש המלך
והגבירה בעשר הספירות של

בריאה שפלולים בשם
יאהדונה"י, כשמו פן לבושויו.

ומי שמתקין לו סוסה, שנאמר
בה לססתי ברכבי פרעה דמיתין

רעיתי, שהיא מרפכה שלו,
שבימי השפתות וימים טובים

הוא לבוש בלבושי מלכות, שהן
עשר ספירות של בריאה,
ובימות החל לבוש בעשר פתות
של מלאכים שמשמשים אותם,
את עשר ספירות הבריאה.
שעשר ספירות של האצילות,
המלך בהם, הוא ועצמו אחד
בהם, הוא וחייו אחד בהם, מה
שאין פן בעשר הספירות של
הבריאה, שהם וחייהם אינם
אחד, שהם ועצמם אינם אחד.